

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL**

DOSAR NR. 1/90/2006 DECIZIE NR. 10/R-C

Sedința publică din 15 mai 2007

Curtea compusă din:

Președinte: [Nume], judecător

Judecător : [Nume] Vâlcea

Judecător : [Nume]

Grefier : [Nume]

S-a luat în examinare, pentru soluționare, recursul declarat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA**, cu sediul în Rm.Vâlcea, str.G-ral Magheru nr.17, jud.Vâlcea împotriva sentinței nr. 1/90/2006 din 15 mai 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea- Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. 1/90/2006, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **S.C. [Nume] SRL**, cu sediul în Rm.Vâlcea, str.Calea lui Traian nr.164, Bl.27, sc.B,ap.3, jud.Vâlcea.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns recurenta prin consilier juridic Pîrnea Denisa și intimata prin avocat Cernăianu Ovidiu.

Procedura legal îndeplinită.

Recursul scutit de plata taxei judiciare de timbru.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care :

Părțile, având pe rând cuvântul, arată că nu mai au alte cereri de formulat.

Conștatându-se recursul în stare de judecată s-a acordat cuvântul asupra acestuia.

Reprezentantul recurentei solicită admiterea recursului așa cum a fost motivat, modificarea în parte a instanței de fond în sensul respingerii în totalitate a contestației și implicit a menținerii actelor administrativ fiscale atacate.

Apărătorul intimatei solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței ca fiind legală și temeinică, cu cheltuieli de judecată.

CURTEA:

Constată că prin sentința nr. 438 din 15 mai 2007 a Tribunalului Vâlcea s-a luat act că reclamanta a renunțat la judecarea cererii de suspendare a executării deciziei nr. /29.08.2006 și a raportului de inspecție fiscală nr. /15.06.2006, emise de pârâtă, a admis în parte acțiunea formulată de reclamanta SC „MAGNIFIC” SRL, în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice și au fost anulate dispozițiile art.2 din decizia nr. /2006, prin care a fost respinsă contestația pentru TVA de lei și lei dobânzi aferente și le-a menținut pe cele referitoare la respingerea contestației pentru TVA de lei și lei dobânzi. Totodată au fost menținute dispozițiile cuprinse în art.1,3 și 4 din decizie.

Pentru a decide astfel *tribunalul* a constatat că prin acțiunea înregistrată la data de 3.11.2006, reclamanta SC „MAGNIFIC” SRL a solicitat anularea deciziei nr. /29.08.2006 emisă de D.G.F.P. VÂLCEA și suspendată executarea acestui act administrativ până la soluționarea cauzei, sub motiv: că organul fiscal a stabilit în sarcina sa, prin decizia de impunere nr. /15.06.2006, TVA suplimentară în valoare de lei și dobânzi de lei urmare controlului ce a cuprins perioada 01.05.2003 – 31.12.2005, intervalul de timp în care reclamanta a beneficiat de rambursare TVA de lei; că, fără temeii, prin această decizie a fost stabilit în sarcina agentului economic TVA suplimentară de lei, invocându-se că acesta ar fi declarat eronat, pe cumulat, TVA de rambursat, deși, această sumă nu apare pe nici un raport de inspecție fiscală și nici în analiza făcută în cadrul contestației; că soldul din balanța de verificare este identic cu cel din deconturi, mai puțin cu lei proveniți din eroare de calcul; că în perioada verificată s-au făcut o serie de regularizări pentru a se pune de acord evidența contabilă cu cea fiscală, unele elemente fiind diminuate, iar altele majorate fără însă a se influența obligațiile de plată; că, relativ la TVA de plată în valoare de lei, reclamanta a arătat că din decontul TVA depus pe luna iunie 2005, rezultă un TVA de plată de 11972 lei și TVA deductibil de lei, soldul negativ fiind de 775 lei față de lei conform evidenței contabile pusă de acord cu cea fiscală, iar obligația de plată de lei stabilită de organul de control s-a achitat prin compensare în luna iunie 2005.

De asemenea, *tribunalul* a constatat că reclamanta a precizat că nu este de acord nici cu TVA de 437 lei calculate pentru mărfurile considerate lipsă în gestiune la 31.12.2005, întrucât inventarierea organelor de control s-a făcut cu încălcarea prevederilor Ordinului M.F.P. nr. 1753/2004 și este nereală; că situația este aceeași și pentru mijloacele fixe considerate lipsă în gestiune, pentru care s-a calculat TVA de 21777 lei care, susține reclamanta, există în gestiune și îi aparțin; că facturile emise în februarie 2003 pentru SC „ALPIN MONTANA” în care TVA este de 9.950 lei nu au fost scăzute din

gestiune de către organele de control, situație identică și pentru obiectele de inventar considerate lipsă în gestiune pentru care s-a calculat TVA de 1.111 lei; că deși bunurile livrate în luna februarie 2003 societății contestatoare nu au fost înregistrate în evidența contabilă, iar parte din ele au fost restituite în aprilie 2003, s-a încărcat din nou evidența contabilă (conturile de mijloace fixe, obiecte de inventar și mărfuri) cu suma de 23.912 lei, din care TVA 412 lei și în consecință, soldurile conturilor pe baza cărora organele de control au stabilit obligația de plată suplimentară (TVA de 31.365 lei) sunt nețele; că pârâta nu a acordat drept de deducere a TVA de 7.160 lei pentru mărfurile aprovizionate de la SC „PROMOTAR” SRL pe motiv că acestea sunt depreciate calitativ, concluzie eronată; că, de asemenea, la factura nr. 133365/06.05.2003 greșit nu s-a acordat drept de deducere TVA de 2.812 lei pentru că aceasta nu îndeplinește condițiile prevăzute de art. 29 lit.b-a din Legea nr. 345/2002, neputând fi considerată document justificativ întrucât organul de control nu a verificat și constatat că acest agent economic furnizor nu există; că în decizia de impunere valoarea TVA suplimentar stabilită este mai mare decât cea menționată în raportul de inspecție fiscală, iar pe lângă majorări și penalități de întârziere calculate de organul de control a fost obligată și la plata obligațiilor accesorii existente în evidența fiscală și pentru care nu s-a arătat modalitatea în care s-au stabilit, pentru ce perioadă și pentru care sume; și în fine că celelalte impozite și contribuții reținute în sarcina sa (impozit pe salarii, contribuția la fondul de accidente de muncă și boli profesionale, contribuție angajator la fondul de șomaj, contribuția angajator la asigurări de sănătate, contribuția asigurați la asigurările sociale de sănătate etc.) și accesorii la acestea, nu reflectă realitatea atâta timp cât evidența contabilă nu a fost pusă de acord cu cea fiscală de către organul de control.

De asemenea, *tribunalul* a constatat că pârâta a depus la dosar întâmpinare, prin care a cerut respingerea acțiunii, sub motiv: că reclamanta a înregistrat la 31.12.2005 în balanța de verificare a conturilor analitice „mărfuri aur”, „mărfuri conex” și „mărfuri disco-bar”, produse care la data inspecției fiscale nu s-au regăsit faptic, aspect recunoscut și de administratorul societății care în nota explicativă dată la data de 25.05.2006 a precizat că aceste mărfuri urmau a fi scăzute din gestiune ulterior, ca atare, organul de control a procedat corect la stabilirea TVA colectat la mărfurile constatate lipsă în gestiune; că organele de control au majorat corect TVA cu TVA aferentă celor 29 de facturi emise de reclamantă pentru livrări de diverse mărfuri, băuturi spirtoase, produse alimentare, prestări servicii în condițiile în care aceste facturi nu s-au înregistrat în evidența contabilă; că în plus, reclamanta s-a aprovizionat de la „PROMOTAR” SRL cu mărfuri depreciate calitativ care nu au fost valorificate până la data inspecției fiscale, așadar corect organele de control nu au dat drept de deducere TVA aferentă acestor produse; că la 31.12.2005 reclamanta avea înregistrat în contul de mijloace

fixe un sold de 211 lei, iar aceste mijloace fixe nu existau în unitate, administratorul societății susținând că ele au fost închiriate; că, din contractele de închiriere prezentate, organul de control a reținut corect că aceste mijloace fixe nu puteau fi închiriate prin mai multe contracte de închiriere, întrucât prin contractul încheiat cu [redacted] la 12.12.2005 i s-au închiriat acestuia toate mijloacele fixe în valoare de 141.214 lei și în consecință corect s-a colectat TVA la valoarea rămasă a acestor mijloace fixe; că relativ la contribuțiile sociale și accesoriile aferente acestora, ele au fost corect stabilite (filele 22-23 dosar).

Analizând acțiunea în raport de motivele invocate și materialul probator administrat în cauză *tribunalul* a reținut că reclamanta a contestat obligații bugetare și accesorii în valoare totală de 8.950 lei, stabilite suplimentar în sarcina sa de organele de control prin raportul de inspecție fiscală nr. 5493 din 15.06.2006 și decizia de impunere nr. 58/15.06.2006; că prin decizia nr. [redacted] din 29.08.2006 s-a admis în parte contestația, s-au desființat punctele 21.1 și 21.2 (impozitul pe veniturile microintreprinderilor în valoare de 1 lei, dobânzi de 705 lei și penalități de întârziere de [redacted] lei), s-au anulat măsurile privind obligația de plată a accesoriilor aferente debitelor înregistrate de reclamantă în evidența sa fiscală de 1.200 lei și s-au menținut prevederile referitoare la TVA suplimentar stabilită în valoare de 1.907 lei, dobânzi aferente de [redacted] lei, contribuții sociale în valoare totală de 2.218 lei și accesorii la acestea; și că, în consecință, *tribunalul* ar avea de cercetat dacă obligațiile bugetare stabilite suplimentar de organele de control ale pârâtei în valoare de 1.987 lei TVA, 2.218 lei contribuții sociale și obligații accesorii acestora au fost sau nu corect determinate.

I. Cu privire la TVA suplimentară în valoare de 1.907 lei, *tribunalul* a constatat că aceasta se compune din: 41.350 lei, TVA suplimentar constatată față de evidența contabilă a reclamantei și 1.497 lei, TVA suplimentar stabilită din evidența contabilă față de cea fiscală.

1. Cu privire la cea din urmă sumă *tribunalul* a reținut că, organele de control au constatat că în perioada mai 2003 – decembrie 2005, reclamanta a declarat eronat, pe cumulată, TVA de rambursat de 40.7 lei în loc de 19.523 lei, rezultând un debit suplimentar în evidența contabilă față de cel declarat de 20.177 lei TVA de recuperat; că expertul contabil a concluzionat, așa cum rezultă și din anexele 1 și 3 la raportul de inspecție fiscală că soldul TVA din evidența contabilă corespunde la finele perioadei verificate cu cel din decontul TVA și în consecință, sumele declarate corespund cu cele din evidența contabilă; că pe parcursul perioadei verificate reclamanta a efectuat o serie de regularizări în vederea punerii de acord a evidenței contabile cu cea fiscală, urmare cărora unele elemente au fost majorate iar altele diminuate, fără însă a se influența obligația de plată sau cea de rambursat; și că, în fine, TVA în valoare de 18.68 lei s-a înregistrat eronat

pe parcursul perioadei de regularizări, la 31.12.2005, urmare punerii de acord a celor două evidențe (contabilă și fiscală), TVA de recuperat din deconturi era aceeași cu cea înregistrată în evidența contabilă a reclamantului.

În consecință, *tribunalul* a constatat că reclamanta nu datorează TVA în valoare de 236 lei.

2. Cât privește TVA de 1236 lei stabilită suplimentar de organele de control față de cea înregistrată în evidența contabilă a reclamantei, *tribunalul* a constatat că aceasta este compusă din 1236 lei TVA urmare a neînregistrării în evidența contabilă a 29 facturi emise de reclamantă în perioada octombrie 2003 - octombrie 2004; 7.863 lei, TVA aferentă mărfurilor aprovizionate de la SC „PRIORITAR” SRL în decembrie 2004; 774 lei, TVA pentru mărfurile constatate lipsă în gestiune la 31.12.2005; 774 lei, TVA din factura nr. 502455/06.05.2003, emisă de SC „COM PROD” SRL; 24.717 TVA aferentă mijloacelor fixe considerate lipsă la data de 31.12.2005; și 1.111 lei, TVA corespunzătoare obiectelor de inventar considerate lipsă la aceeași dată

a. Cu privire la TVA în sumă de 1236 lei, *tribunalul* a constatat că în perioada octombrie 2003 - octombrie 2004, reclamanta a emis 29 de facturi fiscale în valoare totală de 7704 lei, din care TVA de 1236 lei pe care însă nu le-a înregistrat în evidența contabilă, facturi prin care reclamanta a livrat diverse mărfuri și a prestat servicii; administratorul societății recunoscând că facturile respective nu au fost înregistrate în evidența contabilă, precizând că vinovăția aparține contabilului agentului economic.

În consecință, *tribunalul* a reținut că organul de control a calculat și stabilit corect obligația de plată în valoare de 1236 lei.

b. Cu privire la TVA de 7863 lei, *tribunalul* a constatat că în decembrie 2004, reclamanta s-a aprovizionat de la SC „PRIORITAR” SRL cu mărfuri în valoare totală de 49.045 lei, din care TVA 7.863 lei; că pe baza facturilor emise de furnizor și a notelor de intrare - recepție, reclamanta a înregistrat în evidența contabilă aceste mărfuri aferent cărora a dedus TVA cu o valoare de 7.863 lei; că organul de control nu a dat drept de deducere a TVA de 7.863 lei, motivat de faptul că produsele achiziționate erau depreciate; că din decizia emisă la data de 20.12.2004, rezultă că mărfurile respective nu erau degradate sau depreciate calitativ ci în bună stare, majoritatea având etichete originale.

În consecință, *tribunalul* a reținut că facturile emise sunt reale, marfa a fost recepționată și înregistrată în evidența contabilă a reclamantei, iar prin livrarea produselor respective, furnizorul a înregistrat venituri și a colectat TVA în sumă de 7.863 lei, în timp ce reclamanta, prin înregistrarea acestor facturi în contabilitate, a dedus corect TVA de aceeași valoare (7.863 lei), motiv pentru care susținerea pârâtei că reclamanta nu are dreptul să deducă TVA respectivă este neîntemeiată.

c. Referitor la TVA în valoare de ... lei, de ... lei și de ... lei, aferente mărfurilor, obiectelor de inventar și mijloacelor fixe considerate de organele de control lipsă în gestiune la data de 31.12.2005, *tribunalul* a constatat că organul de control a constatat că o serie de stocuri mărfuri înregistrate în evidența contabilă la 31.12.2005 nu există faptic și ca atare, a concluzionat că acestea sunt lipsă în gestiune; că inventarierea efectuată de organul de control a fost însă parțială, nerespectându-se prevederile O.M.F.P. nr. 1753/2004 și neverificându-se dacă susținerile administratorului societății sunt reale sau nu; că soldul contului „mărfuri” la 31.12.2005 nu exprimă în totalitate realitatea; că astfel, mărfurile în valoare de 36.209 lei vândute de reclamantă în februarie 2003 cu 5 facturi fiscale la SC „... S.R.L.” nu au fost înregistrate în evidența contabilă la momentul respectiv ci abia în luna iulie 2006; că la 31.12.2005 stocul scriptic din bilanța de verificare nu era cel real, mărfurile fiind vândute din februarie 2003 și nu lipsă în gestiune, în consecință, constată *tribunalul*, reclamanta nu datorează TVA în valoare de 4307 lei.

Pentru diferența de ... lei, *tribunalul* a constatat că, deoarece mărfurile din aur în valoare de 14.003 lei nu au existat faptic la data controlului și nici acte din care să rezulte că ar fi fost vândute, organul de control a stabilit corect TVA suplimentară de plată în valoare de ... lei.

Cu privire la TVA de ... lei, *tribunalul* a constatat că organul de control a stabilit că la 31.12.2005 reclamanta nu mai deținea în patrimoniu obiecte de inventar în valoare de ... lei; că administratorul societății a susținut că acestea erau închiriate la diferite firme din lipsă de spațiu, fără însă a prezenta vreun act întocmit în acest sens; că din listele de inventariere întocmite la 31.12.2006, rezultă că obiectele de inventar în valoare de ... lei existau faptic în societate, de unde s-ar concluziona că la 31.12.2005 ele nu erau lipsă în gestiune ci închiriate, așa cum a susținut administratorul societății și în consecință, *tribunalul* a reținut că reclamanta nu datorează TVA de ... lei.

Relativ la TVA de ... lei, *tribunalul* a constatat că organul de control a considerat că la 31.12.2005 mijloacele fixe în valoare de 56.000 lei sunt lipsă în gestiune, calculând astfel TVA în sumă de ... lei; că urmare a verificării actelor existente la reclamantă, expertul contabil a constatat că aceasta nu a înregistrat în contabilitate facturile privind vânzarea unor mijloace fixe în valoare totală de ... lei către SC „... S.R.L.”, emise în februarie 2003, înregistrarea acestor documente efectuându-se în luna iulie 2006; că pentru celelalte mijloace fixe în valoare de 121.448 lei era încheiat contractul de închiriere din 12.12.2005; că urmare a inventarierii anuale a patrimoniului efectuată ulterior controlului, respectiv la 31.12.2006, s-a constatat că mijloacele fixe în valoare de ... lei existau faptic în societate; astfel că cronat organul de control a considerat că aceste mijloace

fixe erau lipsă în gestiune, atâta timp cât ele erau închiriate. În consecință, constată *tribunalul*, la data de 31.12.2005, aceste mijloace fixe nu erau lipsă în gestiune ci vândute, soldul contului era denaturat ca urmare a nescăderii din evidența contabilă a acestor mijloace fixe vândute în anul 2003 și că, de asemenea, greșit s-a reținut că ar exista mijloace fixe lipsă în gestiune. Pentru acest considerent, *tribunalul* a reținut că reclamanta nu datorează TVA în valoare de 24.717 lei.

Referitor la TVA în sumă de 387 lei, *tribunalul* a reținut că organul de control a constatat că reclamanta s-a aprovizionat de la SC „MARINAL (SOCIETATEA) SRL” cu diverse mărfuri (obiecte de inventar) în valoare totală de 2.220 lei, din care TVA de 387 lei, cu factura nr. 5853659/06.05.2003; că reclamanta a înregistrat în jurnalul pentru cumpărări în mod greșit de două ori această factură pe care organul de control nu a considerat-o document justificativ, întrucât pe acest act furnizorul nu a trecut sediul sau punctul său de lucru, numele și prenumele persoanei care a completat factura, pe act fiind înscris CNP-ul administratorului reclamantei, trăgându-se concluzia că acesta a completat factura respectivă; că în consecință organul de control a reținut că au fost încălcate prevederile art. 29 alin. B lit. a din Legea nr. 345/2002, potrivit căreia furnizorul are obligația să înscrie în factură denumirea, adresa și codul fiscal al său; că expertul contabil a constatat că factura respectivă are suficiente elemente de identificare pentru a fi considerat document justificativ și în plus organul de control nu a verificat dacă acest agent economic există sau nu.

Pe cale de consecință, *tribunalul* a reținut că reclamanta a înregistrat în jurnalul pentru cumpărări în luna mai 2005 de două ori această factură și greșit a dedus de două ori TVA în valoare de 387 lei; că lipsa sediului furnizorului de pe factură, existând totuși denumirea acestuia și codul său fiscal nu poate duce la concluzia că acest act nu îndeplinește condițiile pentru a fi considerat document justificativ. În consecință, *tribunalul* a reținut că reclamanta datorează TVA în valoare de 387 lei, aferentă celei de a doua înregistrări eronate a facturii.

II. Cât privesc contribuțiile sociale în valoare totală de 2.218 lei, *tribunalul* a reținut că expertul contabil, urmare verificărilor efectuate, a reținut că această sumă reprezintă debite și accesorii aferente și ele au fost corect determinate de organul de control, reclamanta datorând aceste sume.

În final, *tribunalul* a decis admiterea în parte a acțiunii, anularea dispozițiile art. 2 din decizia nr. 44/2006, prin care s-a respins contestația pentru TVA în valoare de 58.236 lei și 1700 lei, dobânzi aferente și menținerea celor referitoare la respingerea contestației pentru TVA de 387 lei și 718 lei, dobânzi; și menținerea dispozițiilor cuprinse la art. 1, 3 și 4 din decizie.

La 5 iunie 2007 D.G.F.P. Vâlcea a declarat recurs, criticând soluția primei instanțe ca nelegală, invocând motivele pronunțate de art.304 pct.7, 8 și 9 Cod pr.civilă.

1. Cu privire la TVA de lei, recurenta susține că greșit prima instanță a constatat că a fost acordat drept de deducere pentru că mărfurile achiziționate de la S.C. S.R.L. Rm.Vâlcea, în valoare de lei, cu un TVA aferent de lei, ar fi fost depreciate. În realitate, susține recurenta, nu a fost acordat drept de deducere și aceasta pentru că nu ar fi fost achiziționate pentru a fi comercializate ci, așa cum a declarat administratorul intimatei, pentru că soțul acesteia, administrator al S.C. S.R.L. s-ar fi aflat în litigiu cu organul de control financiar.

2. Cu privire la suma de lei, lei și lei, TVA, se susține că greșit prima instanță a constatat că organul de control fiscal nu ar fi efectuat o expertiză legală. În realitate, susține recurenta, potrivit dispozițiilor legale, bunurile constatate lipsă în gestiune constituie bază de aplicare a TVA, iar bunurile enumerate de organul de control erau lipsă în gestiune, așa cum rezultă din actele contabile ale societății.

3. Cu privire la suma de 20.849 lei, recurenta susține că greșit instanța de fond a înlăturat obligația de plată a acestei sume. În realitate arată recurenta, intimata a declarat greșit un decont de lei TVA de recuperat, valoarea conformă actelor contabile a TVA de recuperat fiind de 17.600 lei. Mai mult, instanța de fond face trimitere la date contabile din perioada ulterioară controlului, respectiv 31.12.2004.

4. Cu privire la suma de lei TVA, recurenta susține că instanța de fond a înlăturat greșit obligația de plată a acestei sume de către intimată. Se arată că intimata a înregistrat de două ori în jurnalul de cumpărări a lunii mai a unei facturi, deducând astfel greșit de două ori TVA și că această factură nu constituie decont justificativ pentru că nu îndeplinește condițiile legale.

Recursul este fondat.

Sunt fondate criticile recurentei, încadrate corect de aceasta în motivul prevăzut de art.304 pct.9 Cod pr.civilă.

1. Cu privire la TVA de lei TVA, aferentă mărfurilor în valoare de lei, achiziționate de contestatoarea-intimată de la S.C. S.R.L. Rm.Vâlcea, înregistrate în contul 378.1 „mărfuri depreciate”. Organul constator a menționat că S.C. MAGNIFIC S.R.L. a achiziționat aceste mărfuri în decembrie 2004 și că până în luna iunie 2006 acestea nu au fost valorificate, aspecte recunoscute și de administratorul contestatoarei, Cîțu Elena.

Motivele invocate de tribunal sunt nelegale.

Curtea constată că dreptul de deducere a TVA nu este condiționat de înregistrarea facturii în contabilitate ci de destinația lor, căci nu orice achiziție dă dreptul la deducerea TVA.

Contestatoarea, în explicația dată, cu privire la achiziționarea acestor mărfuri a invocat motive străine de scopul comercial: „că le-ar fi achiziționat deoarece soțul său, administrator al societății furnizoare, ar fi în litigiu cu organul de control fiscal”.

Curtea constată că dreptul de deducere a TVA există, potrivit art.145 alin.3 din Legea nr.574/2004, dacă *bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale comerciantului*. În speță, nu a fost verificată o astfel de utilizare, deși a trecut mai mult de 1 an și jumătate de la achiziționare.

În consecință, tribunalul a înlăturat greșit impunerea sumei de ... lei.

2. Cu privire la suma de 31250 lei (647 lei + 24717 lei + ... lei), TVA aferentă bunurilor lipsă în gestiune (mărfuri, obiecte de inventar, mijloace fixe). Tribunalul a constatat că greșit a fost impusă obligația la TVA de ... lei aferentă mărfurilor în valoare de 36.200 lei, deoarece aceste mărfuri nu erau lipsă ci doar exista o omisiune de înregistrare în contabilitate a facturilor prin care aceste mărfuri erau vândute încă din februarie 2003.

Curtea constată că tribunalul a stabilit o autoritate de fapt greșită. Astfel, deși prin raportul de inspecție a fost stabilită lipsa mărfurilor înregistrate în contul 371.2 (mărfuri conexe) în valoare de ... lei și în contul 371.4 (mărfuri din disco-bar) în valoare de ... lei și în contul 303 (obiecte de inventar) în valoare de ... lei, tribunalul înlătură obligația de plată a TVA aferentă bunurilor lipsă de mai sus, recunoscute în principiu și de contestatoare, pe motiv că ar fi existat facturi din februarie 2003 care nu ar fi fost înregistrate. În realitate, curtea constată că acele facturi nu au nici o legătură cu mărfurile arătate mai sus. Pentru a se înlătura imputația TVA aferent acestor mărfuri trebuia să fie prezentate mărfurile arătate mai sus și nu mărfuri din februarie 2003, a căror factură nu ar fi fost înregistrată.

Cu privire la obiectele de inventar lipsă, în valoare de ... lei, pentru care a fost stabilit TVA de ... lei, în sarcina contestatoarei, tribunalul a stabilit greșit că ele ar fi existat. O astfel de concluzie contrazice de altfel chiar și susținerile contestatoarei din notele explicative, unde arată că aceste obiecte de inventar ar fi fost închiriate.

De altfel, tribunalul trage concluzia existenței acestor obiecte de inventar pe baza unor date ce exced obiectului verificării instanței.

Curtea constată că în spiritul art.182-184 din OUG nr.92/2003, obiectul verificării instanței este legalitatea și temeinicia procesului-verbal de control și a deciziei de soluționare a contestației. Or, tribunalul a decis că obiectele de inventar există, invocând inventarul din 31.12.2006. Curtea constată însă că obiectul controlului au fost actele contabile existente până în iunie 2006.

În fine, în legătură cu lipsa mijloacelor fixe în valoare de ... lei, pentru care a fost imputată suma de ... lei TVA, tribunalul a concluzionat, de asemenea, pe baza unor informații care exced obiectului judecării. Instanța de fond a stabilit că în iulie 2006 au fost înregistrate unele facturi care ar justifica astfel nu lipsa din gestiune a mijloacelor fixe ci vânzarea acestor mijloace fixe; și că din inventarul de la 31.12.2006 rezultă că nu lipsesc mijloacele fixe.

Curtea constată că această concluzie este greșită pentru motivul arătat mai sus (date care exced obiectului judecării), dar și pentru că ea contrazice susținerile contestatoarei. Astfel, aceasta a susținut permanent că le-ar fi închiriat și nu că le-ar fi vândut.

În legătură cu contractul de închiriere a acestor bunuri, reținut și de tribunal pentru unele mijloace fixe, curtea constată că nu poate fi reținută această teză deoarece contestatoarea nu a justificat nici o sumă de bani primită cu titlu de chirie.

3. Cu privire la TVA de ... lei, tribunalul a constatat că potrivit expertizei contabile contestatoarea nu datorează TVA de ... lei deoarece soldul TVA din evidența contabilă corespunde la finele perioadei verificate cu cea din decontul TVA.

Curtea constată că această concluzie este eronată deoarece expertul a greșit atunci când susține că nu a fost luată în calcul suma de ... lei debit suplimentar stabilit prin procesul-verbal de control din ... 06.2005. De asemenea, expertul nu este convingător în concluzia sa, în așa fel încât să răstoarne concluzia organului de control ce beneficiază de prezumția de legalitate, concluzie prin care a constatat că S.C. MAGNIFIC S.R.L. a declarat eronat TVA de recuperat în sumă de ... lei față de suma de ... lei potrivit evidențelor contabile.

4. Cu privire la suma de ... lei curtea a constatat că nu poate fi reținută concluzia tribunalului potrivit căreia factura nr. ... / ... 05.2003, pe temeiul căreia a fost dedus TVA de către contestatoare ar fi un document legal.

În realitate, tribunalul nu a observat că pe factura respectivă nu este trecut sediul sau punctul de lucru al furnizorului, nu este nominalizată persoana care a completat factura și la CNP este trecut cel al administratorului contestatoarei. Aceste elemente nu sunt suficiente pentru a da putere justificativă facturii, în raport de exigențele art.24 alin.1 lit.a din Legea nr.345/2002; art.62 alin.1 din Normele de aplicare a Legii nr.345/2002; și art.6 alin.2 din Legea nr.82/1991.

Văzând și dispozițiile art.312 alin.3 Cod pr.civilă se va admite recursul, se va modifica în parte sentința în sensul că se va respinge contestația și cu privire la suma de ... lei TVA și dobânzile aferente de ... lei.

Se va menține în rest sentința.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DE CIDE**

Admite recursul declarat de pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE A JUDEȚULUI VÂLCEA**, cu sediul în Rm.Vâlcea, str.G-ral Magheru nr.17, jud.Vâlcea, împotriva sentinței nr. 2 din 15 mai 2007, pronunțată de Tribunalul Vâlcea - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal în dosarul nr. /90/2006, în contradictoriu cu intimata-reclamantă **S.C. SRL**, cu sediul în Rm.Vâlcea, str.Calea lui Traian nr.164, Bl.27, sc.B,ap.3, jud.Vâlcea.

Modifică în parte sentința în sensul că respinge contestația și cu privire la TVA de lei și dobânzi aferente de lei.

Menține în rest sentința.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 22 septembrie 2007, la Curtea de Apel Pitești - Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal.

I.B.

D.V.

I.M.

Grefier,

